

Για την θαυμαστή θεία γλυκύτητα που νιώθει ο νηστευτής ως παρηγοριά από τον Θεό

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

«Νηπτική Θεωρία»

Λόγος όγδοος

Περί του ότι εκείνος οπού προσεύχεται νοερώς από το βάθος του εαυτού του και εγκρατεύεται πάντα του από τα ηδονικά βρώματα, όταν είναι νήστις, γλυκαίνει ενίοτε το στόμα του έσω από την ευχήν, ωσάν να κρατή μέσα εις αυτό τίποτε ζάχαρον η ωσάν να τρώγη γλυκύτατον μέλι, καθώς λέγει και ο προφητάναξ· «ως γλυκέα τω λάρυγγί μου τα λόγιά σου, υπέρ μέλι τω στόματί μου».

Ευλόγησον πάτερ

Τρία τινά φρόντιζε, ω ταπεινέ μοναχέ, να αποκτήσης εις του λόγου σου παντοτινά· νηστείαν, λέγω, εγκράτειαν και νοεράν προσευχήν, αν θέλῃς να γευθῇς ποτέ την θαυμαστήν ταύτην γλυκύτητα, η οποία θέλει σου γλυκαίνει αρρήτως την εμπροσθινήν άκραν της γλώττης σου.

Διότι, ανίσως εσύ δεν μεταχειρίζεσαι, με πάσαν σου έφεσιν και θέλησιν, νηστείαν, εγκράτειαν και νοεράν προσευχήν, ουδέποτε μη ελπίζης να αισθανθῇς την θαυμαστήν ταύτην γλυκύτητα εις την γλώσσαν σου. Αύτη δε η θαυμαστή γλυκύτης, την οποίαν αισθάνεται η γλώσσά σου, είναι μία μεγάλη παρηγορία του Θεού εις εσένα, διά να σε κάμη πλέον θερμότερον και πλέον ζηλωτήν εις την πνευματικήν σου εργασίαν.

Ταύτην δε την θαυμαστήν θείαν γλυκύτητα της γλώσσης σπάνιοι είναι εκείνοι οπού την απολαμβάνουσι, μάλιστα δε και ούτοι πάντοτε δεν την αισθάνονται, αλλά ενίστε, όταν ευδοκή ο Κύριος να τους παρηγορήσῃ με ταύτην.

Όταν όμως την αισθάνωνται πραγματικώς εις την γλώσσάν τους, τότε γνωρίζουν μόνοι τους, τι καλόν πράγμα είναι να νηστεύῃ τινάς αείποτε, να εγκρατεύεται πάντα του και να προσεύχεται αδιαλείπτως τω Χριστώ εξ όλης του της καρδίας, διότι δίχως ταύτα δεν ημπορεί να γροικήσῃ εις το στόμα του την γλυκύτητα ταύτην.

Αύτη λοιπόν η θεία γλυκύτης είναι μεν άρρητος, διότι είναι πνευματική, παν δε πνευματικόν άρρητον και μυστικόν υπάρχει, όμως διά να την καταλάβῃ τινάς ολίγον τι, πως ενεργεί εις την γλώσσαν, λέγομεν ούτως:

Αύτη η θεία και θαυμαστή γλυκύτης, από την οποίαν γλυκαίνεται αρρήτως η γλώσσα, ομοιάζει μεν εις την γλυκύτητα με την γλυκύτητα του ζαχάρου, όμως είναι πολύ διαφορετική από ταύτην, διότι, ανίσως βάνης εις το στόμα σου ζάχαρον, γλυκαίνει μεν το στόμα σου, όμως εις ολίγον, διότι, αφού αναλύσῃ εις το στόμα σου ο ζάχαρος και τον καταπίῃς, δεν αισθάνεσαι πλέον την γλυκύτητά του, έξω μόνον ανίσως βάνης και άλλον εις το στόμα σου.

Όμως εις τον νοητόν και πνευματικόν τούτον ζάχαρον, τον οποίον βάνει αοράτως η Χάρις του Κυρίου εις το στόμα σου και με τον οποίον αλείφει θαυμασίως την γλώσσάν σου, δεν γίνεται τοιουτοτρόπως, διότι δεν ευκαιρεί μήτε χρειάζεται εσύ, αφού σωθῇ η γλυκύτης από το στόμα σου, να βάλῃς άλλο τίποτε γλυκύ διά να γλυκανθῇ, διότι του Θεού η γλυκύτης είναι ακένωτος, μόνον εάν την αξιωθῇς διά μέσου της νοεράς προσευχής και της καθαράς νηστείας.

Όταν λοιπόν γλυκαίνῃ η γλώσσά σου, αισθάνεσαι την γλυκύτητά της εις το

εμπροσθινόν της μέρος, ωσάν πως να ετέθη εκεί κανένας κόκκος ζαχάρου μικρότατος, ο οποίος άρχισε να αναλύη μέσα εις το στόμα σου. Τότε δε οπού αισθάνεσαι ότι γλυκαίνει ούτω η γλώσσά σου, διά να αισθανθής πλέον καλλίτερα την πνευματικήν ταύτην θείαν ηδύτητα, κράτησε καλά κλεισμένον το στόμα σου, διότι τοιουτοτρόπως αισθάνεσαι ότι αύτη η θεία και άρρητος γλυκύτης αναβρύει ακενώτως από την εμπροσθινήν άκραν της γλώσσης σου, ωσάν πως αναβρύει το ύδωρ από καμμίαν φλέβαν.

Εκεί λοιπόν οπού την αισθάνεσαι ούτω βρύουσαν, ιδού και εκλείπει ευθύς από την γλώσσάν σου, εάν τυχόν ήθελες συντύχει και ομιλήσει με τινα κανένα λόγον. Αλλά ανίσως εσύ σφαλίσης το στόμα σου και προσέχης πάλιν εις το στόμα σου, ιδού παραδόξως αισθάνεσαι ότι γλυκαίνει πάλιν η γλώσσά σου.

Είναι ένα χόρτον, του οποίου το άνθος έχει φυσικόν μέλι. Τούτο το άνθος, τούτο το λουλούδιον, όταν το τραβάς από το χόρτον και το ευγάζης, φαίνεται και είναι ωσάν σωληναράκι. Τούτο δε το σωληναράκι, ανίσως το βάνης εις το στόμα σου και το ρουφάς, γροικάς [αντιλαμβάνεσαι] την γλυκύτητά του εις την γλώσσάν σου ωσάν μέλι.

Απόσπασμα από το βιβλίο, Ανωνύμου Μοναχού, «Νηπτική Θεωρία», εκ χειρογράφου της Ι.Μ. Ξενοφώντος Αγίου Όρους έκδοση Ιερά Μονή Ξενοφώντος.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)